

Hei Olen jo noin kahdeksan vuotta värssännyt runoja ja novelleja - lähinnä runoja (seiskaluokalta) asti. Ala-asteella kun kirjoittelimme tarinoita sain aina huomautuksia että tarinani olivat liian monta sivua pitkiä, esim. piti kirjoittaa 2 - 3 sivua, minä kirjoitin 9 - 12, mikä joskus sakotti numeroa, vaikka tarinan sisältö ja itse tarina 8 tai 9 arvoisia. Olen julkaissut niitä eri paikoissa ja olen saanut niistä kehuja opettajilta, kommenttiosioissa, ihmisiltä ja niin edelleen. Myös täällä ja kiitos niistä. Mutta siitä huolimatta tuntuu että en ole tarpeeksi hyvä. En ole voittanut mitään kirjoitus tai runokilpailua, joihin olen osallistunut. Omasta mielestäni runoni toistavat vähän samaa kaavaa, samoja teemoja ja sanon asiat periaatteessa samalla tavalla mutta hieman eri sanoin. Käytän samankaltaisia loppu/alkusointuja ja joskus kieli on liian vanhahtavaa ja tekotaiteellista. Tuntuu että kierrän ympyrää enkä osaa keksiä mitään uutta - joskus mietin jopa kynän heittämistä nurkkaan ja runojeni/novellieni polttamista. Turhautumisen määrä on suuri. Päätin tässä vähän aikaa sitten että kirjoitan runon per arkipäivä ja olen tehnyt sitä muutaman viikon, runoja on tullut muttei mitenkään julkaisukelpoisia ja tuntuu että sanat pitää pakottaa itsestäni ulos - äskettäinkin täällä julkaisemani runoni ovat mielestäni huonoja vaikka olen käyttänyt paljon aikaa niiden viilaamiseen. Minulla ei ole pitkään aikaan tullut runoja tehdessä sitä flowta eikä sitä jännää uteliaisuuden tunnetta mikä kirjoittaessa tulee. Olen monta kertaa aloittanut esim. novellin kirjoittamisen mutta se on jäänyt parin - kolmen sivun jälkeen koska kirjoittamani on tylsä, ei mitenkään erikoinen tai kiinnostava. Minulla on monta valmistakin novellia, jotka kaipaavat hiomista. Olen jo viimeiset pari kolme vuotta suunnitellut oman "fantasiamaailman" rakennetta, kulttuuria, taikuutta jne. ja pikkusena unelmana on tehdä oma kirja ehkä omakustanteena sitten joskus. Olenkohan liian perfektionisti? Voikohan missään opiskella runoutta tai lyriikka tai jotain sellaista? Onko se kannattavaa? Ennen runojen ja näiden rustaamista tein kuvataidetta ja käsitöitä/askartelua: piirtäminen, maalaaminen, virkkaus, ompeleminen, vuoleminen, savesta muotoileminen, korujen teko jne. ja teen sitä nykyäänkin, mutta vähemmälle se on jäänyt. Ei ole sitten ylä-asteaikojen tullut sitä tunnetta että haluaisin maalata, piirtää jne. Olen ikäänkuin menettänyt sen taidon jonnekin - en osaa enää piirtää niin hyvin kuin silloin vaikka kuinka yritän. Kuvataide oli siis minun forietee ja suunnittelin siitä jopa ammattia. Tässäkin on taas se, että olin opettajien, vanhempien ja muiden ihmisten mielestä tosi lahjakas kuvataiteessa ja vanhemmatkin kannustivat sille alalle. Mutta en ole ikinä voittanut mitään maalaus tai piirustuskilpailua. Lukion kuvataiteen opettaja kannusti minua hakemaan Helsinkiin Kuvataideakatemiaan, olinkin sinne hakemassa, mutta jänistin - oliko sinne melkein 2000 hakijaa ellei yli. Nyt olen hakemassa teollista muotoilua opiskelemaan, mutta painin myös epäilysten kanssa riittääkö minun rahkeet siihenkään alaan. Hain viime vuonna Savonia Amk:iin teollisen muotoilun alalle, pääsykokeista sain 73/100/hylätty, tämä sen takia että hermoilin niin vitusti että työnjälki oli huonoa. Alaraja oli 50 joten olisin päässyt sisään. Olen myös hakenut samaa alaa Lapin Yliopistoon tänä keväänä. Toisaalta olen myös kiinnostunut musiikinteosta. Olen 13-vuotiaasta lähtien tehnyt musiikkia - yksiksni ja kaverini kanssa, FI-Studio demolla ja se on ollut lähinnä musiikin tuottamista ja säveltämistä, ei niinkään soittamista. Olen tehnyt lähinnä elektroonista/elektronista tanssimusiikkia - mitä ei ole loppujenlopuksi hankala tehdä. Ja jostain kappaleista on tullut ihan mukiinmeneviä ja olen julkaissut niitä mm. Soundcloudissa ja Mikserissä. Aluksi minulla oli tarkoitus mennä musiikin perusopetukseen paikkakuntani kansanopistoon, mutta siellä alaikäraja oli 11-vuotta. Olin pariin otteeseen semmosessa halpismusiikkiryhmässä, jossa opeteltiin pianoa/kitaraa/rumpujen perusteet - jätin sen kesken koska siellä ei opeteltu itse nuotteja paljoa, se oli vain sellaista yhtesimuisointia. Osaan kyllä vähän lukea nuotteja, mutta siihen se jää. Meillä oli ala-asteen musiikkitunneilla pakollinen nokkahuilukurssi, josta sain 8 - 9. Pidin siitä. Haluaisin osata laulaa,

mutta omalla paikkakunnalla ei järjestetä sitäkään opetusta muussa kuin musiikin perusopetuksessa. En siis oletta tulevani miksikään idoliksi, vaan haluaisin oppia sitä omaksi iloksi - saisi runoistakin tehtyä kappaleita jne. Toisaalta olen ollut kiinnostunut teatteristakin - mutta vain vähäsen. Olin sekateatteriryhmässä noin vuoden - joka sekin oli halpa, koska muuhun ei ollut varaa. Mukana oli kaikenikäisiä ja esitykset oli lähinnä uskonnollisia ja joita esitettiin pääsiäisenä, jouluna jne. Teimme yhden ison produktion jonka esitimme kotikaupungin lisäksi muissa kaupungeissa. Hain yhteishaussa eri lukioihin yksi oli muotoilu/kuvataidelukio ja toinen Minna Canthin lukion teatterilinja Kuopiossa. Kuvataidelukioon pääsin sisään, Minna Canthin lukioon en - oli yhden pisteen päässä - joten hautasin teatterisuunnitelmat sen jälkeen. No, olin vähän aikaa tässä kuvataidelukiossa, mutta jouduin palaamaan kotikaupungin lukioon koska säästöni alkoivat huveta, en löytänyt asuntoa (asuntola siellä oli remontissa), kukaan ei halunnut ottaa alaikäistä esim. kauppaan töihin. Nykyään kiinnostukseni ovat siis runot/novellit ja niiden kirjoittaminen, musiikin teko ja laulaminen, sekä käsityöt ja muotoilu. Näistä kaikkein lähinnä minua on lähinnä runot, laulaminen, muotoilu. Kuvataiteen olen hylännyt suoraansanottuna. Olen siis kaikissa näissä suurimmaksiosaksi itseoppinut - perheellä ei ollut yksinkertaisesti varaa taideharrastuksiin, tai harrastuksiin ylipäätään. Kannattaako minun yrittääkään, kun tuntuu että ikähaarukka jolloin näitä voisi parhaiten oppia ja kehittyä on mennyt? Pitäisikö minun pitää taukoa? Vaiko luopua koko hommasta?